

jellu pöytä minna. Seis sel ham-
 kul jätet nois aiga jumalaga
 ja länjio pöytä. Kull rai us ma-
 mehet kullio le möinadega aiga
 maen lapi möige ei joi ad nait se emele
 gi mahendada. Kuninga paeg joi.
 Lis oma häi hobija jella finna
 kus maen lapi möige paepmalt joi
 jija löi maen lapi maha, ka
 heingolaskati se. Wiimati nägi
 Kuninga paeg et maa alt ikeri
 jalsalot juurte talle. La kargi
 hobija jellalt maha, mätliis möi-
 ga ja raius neis jüst maho-
 mis august mälse talle ja korra
 iis august maa allon. Maa
 all olli nelj pöäli; ühes ali nöis
 mana maa, kui la keppiga ma-
 tu lauda pörutas, kargas kade
 lauda jellalt alasti jalsal mälle.

Pöäli karras kesse pöäli joi allis
 rälj pöä, kui nois wasku lauda
 kääragapörutapis, rii des malmis.
 Pöäli joi alt rii des pöä, kolman.
 Tarp pöäli; joi alt olli Kingrepp-
 pöä, lüstaga korra wasku lauda
 pörutapis, paepad malmis. Pöäli
 joi alt nellandarp pöäli, joi alt olli
 jeppe, laamrega korra wasku
 alalt löit, jalsalot joi rii des koi-
 muad kui maa alt wälle ja joi.
 ma. Kuninga paeg häis nüis
 mis pöäli raius nois joi möi-
 ialgi otja ei löppe. Kuninga
 paeg löi maa möigaga jeppe
 puruspilnis, joi koon kesse nöis.
 Kani järg mana nöia muori käl-
 te talle, ka nöis maa fai korra
 mere maa wesk terawalt möina
 tansa, mis löia nüis maha mi-